

13 Ιουλίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 13, 15, 18, 28, 146 ΚΑΙ 169 ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ABDOLALI KADIVARI,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ (ΑΡ.1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 435/92)

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση για αναστολή εκτέλεσης —
Αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξης μέχρις
εκδικάσεως της προσφυγής — Τα ευρήματα ειδικά στην *Moyo and
Another v. The Republic*.

5

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση για αναστολή εκτέλεσης —
Προσωρινό διάταγμα αναστολής εκτελέσεως της προσβαλλόμενης
πράξης — Θετική η απαίτηση της θεμελίωσης των προϋποθέσεων
εκδόσεώς του — Προϋποθέσεις — Η προϋπόθεση της
ανεπανόρθωτης ζημίας και η εξουσία του Δικαστηρίου.

10

Ο αιτητής, ταυτόχρονα με την επιδίωξη, διά της προσφυγής,
της ακυρώσεως της απόφασης περί απελάσεώς του, υπέβαλε
αίτηση για έκδοση προσωρινού διατάγματος αναστολής
εκτελέσεως του κρίσιμου τμήματος της επίδικης απόφασης, που
αφορούσε την απελάσή του. Κρίσιμον εν όψει των φόβων που του
προξενούσε η προοπτική επιστροφής του στο Ιράν, χώρα
καταγωγής και ιθαγενείας του. Οι καθ' ων η αίτηση θεμελίωσαν τις
αντιρρήσεις τους και στην απόφαση *Moyo and Another v. The
Republic*.

15

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, εκδίδοντας το απαιτούμενο
προσωρινό διάταγμα αναστολής, αποφάσισε ότι:

1. Η έκδοση προσωρινού διατάγματος δεν συναρτάται με την 25

αποτίμηση των επιπτώσεων από τη μη έκδοσή του, αλλά από τη θεμελίωση των προϋποθέσεων για την έκδοσή του.

5 Προσωρινό διάταγμα μπορεί να εκδοθεί εάν συντρέχει μία ή και οι δύο από τις πιο κάτω προϋποθέσεις:-

(α) Όπου διαπιστώνεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι έκδηλα παράνομη, ή/και

10 (β) Όπου διαπιστώνεται σοβαρή πιθανότητα για την πρόκληση ανεπανόρθωτης ζημίας στον αιτητή από τη μη έκδοση του διατάγματος· ανεπανόρθωτη είναι η ζημία, η οποία δεν μπορεί να θεραπευθεί με οποιαδήποτε από τις θεραπείες που προβλέπει το Σύνταγμα και ο νόμος, σε περίπτωση που ο αιτητής επιτυγχάνει στην προσφυγή.

2. Ακόμα και στην περίπτωση που διαπιστώνεται το ενδεχόμενο πρόκλησης ανεπανόρθωτης ζημίας, μπορεί να απορριφθεί αίτημα για προσωρινό διάταγμα, αν κριθεί ότι η έκδοσή του θα παρεμβάλει σοβαρό εμπόδιο στην εκπλήρωση του διοικητικού έργου.

25 Αντίστροφα, οι πραγματικές διαπιστώσεις, εν προκειμένω, δεν αποστερούν το Δικαστήριο διακριτικής ευχέρειας να προβεί στην έκδοση του διατάγματος, προς αποφυγή ανεπανόρθωτης ζημίας του αιτητή.

30 3. Υφίσταται σοβαρή πιθανότητα πρόκλησης ανεπανόρθωτης ζημίας στον αιτητή, από την εκτέλεση του μέρους του διατάγματος που αφορά την απέλασή του από την Κύπρο στο Ιράν. Επαλήθευση των φόβων του θα αποτελεσματώσει την προσφυγή και θα την καταστήσει άνευ αντικειμένου.

Η αίτηση επιτυγχάνει.

35 Αναφερόμενες υποθέσεις :

Moyo and Another v. Republic (1988) 3(B) C.L.R. 1203·

40 *Georghiades v. Republic (No. 1) (1965) 3 C.L.R. 392·*

Sofocleous v. Republic (1971) 3 C.L.R. 345·

Miltiadous v. Republic (1972) 3 C.L.R. 341.

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά την έκδοση προσωρινού διατάγματος, με το οποίο να αναστέλλεται η εκτέλεση μέρους της επίδικης απόφασης, εκείνου που αφορά τον εκτοπισμό του από την Κύπρο. 5

E. Ευσταθίου με Κ. Ευσταθίου, για τον αιτητή.

M. Τσαγγαρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους καθ' ων η αίτηση. 10

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής, Ιρανός την καταγωγή και ιθαγένεια, προσέφυγε στο Ανώτατο Δικαστήριο για την ακύρωση απόφασης και σχετικού διατάγματος των καθ' ων η αίτηση για την απέλασή του. Η απόφαση προσβάλλεται ως μεμπτή για κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας, για ατελή και πλημμελή έρευνα και πλάνη περί τα πράγματα και το δίκαιο. 15 20

Με αίτηση, που υποβλήθηκε συγχρόνως με την καταχώρηση της αίτησης, ο προσφεύγων εξαιτείται την έκδοση προσωρινού διατάγματος, με το οποίο να αναστέλλεται η εκτέλεση μέρους της επίδικης απόφασης, εκείνου που αφορά τον εκτοπισμό του από την Κύπρο. Ο δικηγόρος του διευκρίνισε ότι δεν επιζητείται η αναστολή του μέρους του διατάγματος, βάσει του οποίου ο αιτητής τέθηκε υπό κράτηση στις Κεντρικές Φυλακές προς το σκοπό απέλασής του από την Κύπρο. 25 30

Οι καθ' ων η αίτηση έφεραν ένσταση στην έκδοση προσωρινού διατάγματος, με το δικαιολογητικό ότι δε συντρέχει βάσιμος λόγος για την αναστολή. Τα γεγονότα που σχετίζονται με την άφιξη και παραμονή του αιτητή στην Κύπρο, καθώς και την έκδοση του διατάγματος για την απέλασή του, εξηγούνται σε ένορκη ομολογία υπαλλήλου του Τμήματος Μεταναστεύσεως και φαίνονται στο σχετικό φάκελο της Διοίκησης, ο οποίος έχει τεθεί ενώπιον του δικαστηρίου προς διερεύνηση. 35 40

Τα γεγονότα στα οποία στηρίζεται το αίτημα για την έκδοση προσωρινού διατάγματος εκτίθενται στην ένορκη ομολογία της Ξένιας Σταυρινίδου, πλησιέστερης φίλης του αιτητή στην Κύπρο, η οποία συνεπικουρεί το αίτημά του για αποτροπή της απέλασης, ενόψει των συνεπειών που αναμένεται να αντιμετωπίσει ο αιτητής εάν απελαθεί στο Ιράν. Ο αιτητής υπήρξε, όπως αναφέρει στην ένορκη δήλωσή της, αξιωματικός του βασιλικού ναυτικού της Περσίας πριν την Ισλαμική επανάσταση, θεωρείται από τους φρουρούς της επανάστασης ως αντικαθεστωτικός και διατρέχει σοβαρό κίνδυνο (αν επιστρέψει στη χώρα του) να του επιβληθεί η θανατική ποινή και να εκτελεστεί. Διατυπώνεται ο ισχυρισμός ότι η αρχική του άφιξη στην Κύπρο συνδεόταν με την επιθυμία του να διαφύγει από το Ιράν, για την αποφυγή και αποτροπή ορατών κινδύνων για την ελευθερία και την ίδια τη ζωή του.

Προκύπτει από το διοικητικό φάκελο ότι, οι φόβοι του αιτητή για την ασφάλεια και τη ζωή του δεν τέθηκαν στις κυπριακές αρχές κατά την άφιξή του, αλλά σε μεταγενέστερο στάδιο, όταν η άδεια της προσωρινής παραμονής του είχε λήξει. Ο αιτητής αφίχθηκε στην Κύπρο στις 26/9/91 και του χορηγήθηκε άδεια προσωρινής παραμονής ως επισκέπτης για 15 μέρες. Με αίτησή του η άδεια παραμονής του παρατάθηκε μέχρι τις 25/12/91, για να καταστεί δυνατή η υποβολή του σε εγχείρηση στο πόδι. Ο αιτητής παρέμεινε στην Κύπρο και μετά την λήξη της αδειάς του. Στις 22/1/92 υπέβαλε νέα αίτηση για παράταση της παραμονής του η οποία απορρίφθηκε στις 5/3/92 και του γνωστοποιήθηκε στις 15/4/92. Όταν του κοινοποιήθηκε η απορριπτική απόφαση, ο αιτητής υποσχέθηκε να εγκαταλείψει τη χώρα οικειοθελώς. Ζήτησε όμως κάποια ανοχή, για να του παρασχεθεί η ευκαιρία να εξασφαλίσει άδεια εισόδου για προσωρινή ή μόνιμη διαμονή σε χώρα άλλη από την Περσία. Στις 14/5/92 ο αιτητής κλήθηκε εκ νέου να εγκαταλείψει τη χώρα. Στην νέα κλήση των αρχών, να εγκαταλείψει τη χώρα, ο αιτητής δήλωσε αδυναμία, εφόσον δεν είχε εξασφαλίσει άδεια εισόδου σε τρίτη χώρα που συνιστούσε, όπως ισχυρίστηκε, τη μόνη επιλογή ενόψει των συνεπειών που θα αντιμετώπιζε εάν επέστρεφε στο Ιράν (κίνδυνος για τη ζωή και ασφάλειά του).

Ο δικηγόρος του αιτητή υπέβαλε ότι εκτέλεση του

διατάγματος θα θέσει σε σοβαρό κίνδυνο τη ζωή του αιτητή και ότι, εν πάση περιπτώσει, θα καταστήσει αδύνατη την παρουσία του κατά τη δίκη για την προώθηση της προσφυγής του. Πληροφόρησε επίσης το δικαστήριο ότι συνεχίζονται οι προσπάθειες για την εξασφάλιση άδειας εισόδου του αιτητή σε ευρωπαϊκή χώρα, για προσωρινή ή μόνιμη διαμονή. Ενόψει των κινδύνων για τη ζωή και την ασφάλεια του αιτητή, που δυνατό να προκύψουν από την απέλασή του, ο κ. Ευσταθίου υπέβαλε ότι ο αιτητής θα υποστεί ανεπανόρθωτη ζημία εάν δεν ανασταλεί η εκτέλεση του διατάγματος. Η πιθανότητα αυτή αποτελεί το μόνο λόγο για τον οποίο επιζητείται η έκδοση προσωρινού διατάγματος.

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υπέβαλε ότι δεν έχει στοιχειοθετηθεί καμιά από τις προϋποθέσεις που θα μπορούσε να δικαιολογήσει την έκδοση προσωρινού διατάγματος. Τη θέση αυτή υποστήριξε με αναφορά στην απόφαση του Εφετείου στη **Moyo and Another v. The Republic** (R.A. 811, αποφασίστηκε στις 10/6/88 και δημοσιεύτηκε στους τόμους (1988) 3 Α.Α.Δ. 1203). Η υπόθεση εκείνη σχετιζόταν, όπως και η παρούσα, με αίτημα αλλοδαπού, ο οποίος παρέμεινε στη χώρα μετά την εκπνοή της άδειας παραμονής του, για την αναστολή διατάγματος για την απέλασή του. Στην απόφαση του Εφετείου υποδεικνύεται ότι, ο πρωταρχικός σκοπός προσωρινού διατάγματος, βάσει του Κ.13 του Περί Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου Διαδικαστικού Κανονισμού του 1962, είναι η μη διασάλευση της υφιστάμενης κατάστασης πραγμάτων (status quo) μέχρι την επίλυση της διαφοράς, η οποία έχει ανακύψει και αποτελεί το επίδικο θέμα της προσφυγής. Το προσωρινό διάταγμα, τονίστηκε, δε συνιστά μέσο για την παράταση της παράνομης παραμονής αλλοδαπού στη χώρα. Και στην προκείμενη περίπτωση, υποστήριξε, αυτό θα είναι το αποτέλεσμα αποδοχής του αιτήματος για προσωρινό διάταγμα.

Στη **Moyo** (ανωτέρω) επισημαίνεται, όπως και σε προηγούμενες αποφάσεις, ότι το δικαίωμα το οποίο εξασφαλίζεται από το άρθρο 30.3 του Συντάγματος στο διάδικο να παραστεί στη δίκη του, δεν προεξοφλεί και την

παραμονή του στη χώρα μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης· ό,τι συνεπάγεται είναι η παροχή άδειας εισόδου του στη χώρα για να παραστεί στη δίκη του.

5 Εξέτασα τα εγειρόμενα θέματα με πολλή προσοχή. Πρώτο, πρέπει να επισημάνω ότι, η έκδοση προσωρινού διατάγματος δε συναρτάται με την αποτίμηση των επιπτώσεων από τη μη έκδοσή του, αλλά από τη θεμελίωση των προϋποθέσεων για την έκδοσή του.

10

Προσωρινό διάταγμα μπορεί να εκδοθεί εάν συντρέχει μια ή και οι δύο από τις πιά κάτω προϋποθέσεις:-

15 (α) Όπου διαπιστώνεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι έκδηλα παράνομη, ή/και

(β) Όπου διαπιστώνεται σοβαρή πιθανότητα για την πρόκληση ανεπανόρθωτης ζημίας στον αιτητή από τη μη έκδοση του διατάγματος· ανεπανόρθωτη είναι η ζημία η
20 οποία δεν μπορεί να θεραπευθεί με οποιαδήποτε από τις θεραπείες που προβλέπει το Σύνταγμα και ο νόμος σε περίπτωση που ο αιτητής επιτυγχάνει στην προσφυγή.

25 Ακόμα και στην περίπτωση που διαπιστώνεται το ενδεχόμενο πρόκλησης ανεπανόρθωτης ζημίας, μπορεί να απορριφθεί αίτημα για προσωρινό διάταγμα, αν κριθεί ότι η έκδοση του θα παρεμβάλει σοβαρό εμπόδιο στην εκπλήρωση του διοικητικού έργου. (Βλ. *Georgiades (No. 1) v. Republic* (1965) 3 C.L.R. 392, *Sofocleous v. Republic* (1971) 3
30 C.L.R. 345 και *Miltiadous v. Republic* (1972) 3 C.L.R. 341).

Είναι αξιοσημείωτο ότι ο αιτητής περιορίζει το αίτημα του στην αναστολή μέρους μόνον του διατάγματος, γεγονός που χαρακτηρίζει τους φόβους του για τους κινδύνους που
35 θα αντιμετωπίσει εάν απελαθεί στο Ιράν. Δεν μπορεί όμως να παραγνωρίσω ότι:-

(1) Ο αιτητής δεν έχει αποταθεί, ούτε επιδιώκει πολιτικό άσυλο στην Κύπρο,
40

(2) Ότι στη *Moyo* έχουν διατυπωθεί ερωτηματικά αναφορικά με την ύπαρξη έννομου συμφέροντος εκ

μέρους αλλοδαπού, ο οποίος ευρίσκεται παράνομα στην Κύπρο, να προσβάλει απόφαση για την απέλασή του· το θέμα αυτό βέβαια δεν μπορεί να αποφασιστεί στο παρόν στάδιο, αλλά κατά τη δίκη, και

5

(3) Ότι οι φυλακές της Κυπριακής Δημοκρατίας δε συνιστούν τόπο κράτησης διερχομένων αλλοδαπών μέχρι την εξασφάλιση δικαιώματος εισόδου σε τρίτη χώρα. Όμως, η παραμονή αυτή μπορεί να συντημηθεί στο ελάχιστο με την επιτάχυνση της εκδίκασης της προσφυγής.

10

Οι πιο πάνω διαπιστώσεις δεν αποστερούν το δικαστήριο διακριτικής ευχέρειας να προβεί στην έκδοση του διατάγματος, εφόσον κρίνει ότι υφίσταται σοβαρή πιθανότητα πρόκλησης ανεπανόρθωτης ζημίας στον αιτητή από την εκτέλεση του διατάγματος.

15

Συνεκτιμώντας το σύνολο των ενώπιόν μου γεγονότων, καταλήγω ότι υφίσταται σοβαρή πιθανότητας πρόκλησης ανεπανόρθωτης ζημίας στον αιτητή από την εκτέλεση του μέρους του διατάγματος, που αφορά την απέλαση του, από την Κύπρο στο Ιράν. Επαλήθευση των φόβων του θα αποτελεμάτωσει την προσφυγή και θα την καταστήσει άνευ αντικειμένου. Εγκρίνω το αίτημα για την έκδοση προσωρινού διατάγματος για την μη απέλαση του αιτητή στο Ιράν μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής. Συγχρόνως, δίδονται οδηγίες για την σύντομη εκδίκαση της υπόθεσης, ως εξής:

20

25

(α) Ο αιτητής θα καταχωρήσει γραπτή αγόρευση μέσα σε επτά μέρες.

30

(β) Οι καθ' ων η αίτηση να καταχωρήσουν γραπτή αγόρευση μέσα σε επτά μέρες από τη λήψη της αγόρευσης του αιτητή.

35

(γ) Ο αιτητής θα έχει το δικαίωμα να υποβάλει απαντητική αγόρευση μέσα σε τρεις μέρες από τη λήψη της αγόρευσης των καθ' ων η αίτηση.

Η υπόθεση ορίζεται για διευκρινίσεις στις 10/8/92.

40

Η αίτηση επιτυγχάνει.